

[Miljøministeren]

I Miljøministeriets godkendelse af 31. oktober 1989 af vandindvindingsplanen for hovedstadsregionen 1985-97 er disse problemer påpeget og de berørte amter og kommuner anbefales at arbejde videre med en handlings- og tidsfølgeplan, som vil kunne danne grundlag for administrationen og afvejningen af natur- og vandindvindingsinteresserne. Det anbefales videre i godkendelsen, at der tages konkrete initiativer med henblik på at reducere vandforbruget.

Ved vandbesparelser er det vigtigt, at besparelserne iværksættes de steder, hvor besparelsesmulighederne er størst, altså mest miljø for indsatsen. Dette medfører, at vandbesparelser bør gennemføres inden for både industri, landbrug, institutioner og husholdning. Ensidige besparelser i f.eks. husholdningerne vil ikke have den store effekt i det samlede billede, idet husholdningsforbruget på landsplan kun er ca. ¼ af det samlede forbrug.

I den konkrete sagsbehandling lægger ministeriet afgørende vægt på, at praksis er i overensstemmelse med de principper, ministeriet har lagt til grund for godkendelsen af sektor/regionplaner, idet en konsekvent opfølgning af disse er afgørende for det ønskede resultat.

I det omfang konkrete sager er anket til ministeriet, har ministeriet da også afslået vandindvindingstilladelse, såfremt denne ikke var i overensstemmelse med den foreliggende planlægning, eller såfremt den i øvrigt ville have negativ effekt på vådområder/§ 43-områder.

Ministeriet har således nylig afslået ansøgninger om vandindvindingstilladelser til golfklubber i både Roskilde og Frederiksborg Amter med henvisning til bl.a. sårbare vådområder.

Spm. nr. S 511

Til *justitsministeren* (13/2 90) af:

Ikast (KF):

»Vil ministeren be- eller afkræfte, at færdselspolitiet har iværksat en større kampagne både ved landegrænsen og som spotcheck over hele landet og afholdt særlige kurser for at kontrollere grønne tilladelser, således at vi virkelig får bekæmpet de ulovlige vognmænd, som er med til at dumpe markedet for de lovligt kørende vognmænd?«

Begrundelse

Efter fjernsynsudsendelsen »Landet Rundt« og omtale i bladet *Transport* nr. 3 af 12. februar 1990 er der opstået tvivl hos landets vognmænd om politiets kontrollering af de grønne kørseltilladelser.

Svar (27/2 90):

Justitsministeren (Engell):

Rigspolitichefen har oplyst, at rigspolitichefens færdselspoliti i forbindelse med den almindelige kontrol af tunge køretøjer/vogntog rutinemæssigt anmoder om at se tilladelser til gods-kørsel for fremmed regning. Færdselspolitiet har endvidere i samarbejde med politikredsene i de senere år foretaget omfattende § 77-kontroller af tunge køretøjer, i hvilken forbindelse det ligeledes kontrolleres, at der foreligger en tilladelse. I de tilfælde, hvor tilladelsen ikke medbringes, bliver køretøjet tilbageholdt, indtil der foreligger en tilladelse.

Rigspolitichefen har endvidere oplyst, at der i politiet ikke afholdes særlige kurser vedrørende kontrol af de nævnte tilladelser, men at undervisning og orientering om regelsættet indgår i den almindelige uddannelse og vedligeholdelsesuddannelsen i politiet.

Spm. nr. S 512

Til *trafikministeren* (13/2 90) af:

Erling Christensen (S):

»Hvad vil ministeren gøre for at nedsætte prisen for rejsegodstransport med DSB og samtidig igen muliggøre rejsegodsindlevering på alle DSB's stationer?«

Begrundelse

Det er oplyst for mig, at der er sket en prisstigning til 75 kr. for 1 stk. kuffert som rejsegods, en helt urimelig pris efter min opfattelse. Ligeledes er det oplyst, at kun på intercitytogstrækninger medtages umiddelbart rejsegods. På andre strækninger skal man dagen før afrejsen henvende sig til DSB's fragtcenral, for at man derfra kan sende en lastbil ud til afhentning af rejsegodset.

Det lyder noget molboagtigt, hvis det har sin rigtighed, og samtidig vanskeliggør det – særlig for vore pensionister og handicappede – rejsen med DSB.